

Börjes spalt

På årsmötet nu i mars avgår jag som ordförande i Skåneföreningen Finska Krigsbarn, därför blir det den sista spalten jag skriver. Jag lämnar därmed inte föreningen och om mötet vill kanske jag kvarstår i valberedningen.

Det har varit en stimulerande men också ibland en ansträngande tid jag lämnar bakom mig. Stimulerande på det sättet att jag mött så många olika människor, alla med olika värdefulla egenskaper. Ansträngande på det sättet att vissa frågor har varit knepiga att lösa, men jag tycker att resultatet ändå borgar för en bra framtid för föreningen.

Det är en önskan att vi får ha kvar vår sångkör, men det är långa resor mellan körmedlemmarna. Resorna blir kostsamma och dessutom har vår körledare flyttat.

Anledningen till att jag avgår är den att jag har för många uppdrag som tär på krafterna, att ha toppfunktioner i många föreningar och verksamheter är inte bra. Det blir lätt att man blandar samman verksamheter mellan de olika föreningarna.

Jag gör inget bokslut utan önskar att den fina styrelse föreningen har skall ytterligare utvecklas i enighet och samförstånd.

Börje

ÅRSMÖTET 2005

Lördag 12 mars kl 14
Stiftsgården Åkersberg i Höör

Kl 14 Mötesförhandlingar

ca kl 15 Gemensam måltid

- fisk, kött eller vegetariskt; vatten, lättöl ingår i priset 100 kronor. Vin kan köpas.

Kaffe i separat lokal för lätt-samt umgänge. Lotteri och lite enkel underhållning. Ta med lotterivinster.

Bindande anmälan till Annikki Nilsson senast **den 1 mars. Tel 046-12 02 53** eller e-post han@bredband.net

Ta gärna tåget -

www.skanetrafiken.skane.se/

Denna gång är det särskilt lätt att ta sig till möteslokalen. Pågatåg från söder ankommer Höör 13.37.
- Avg. från Malmö kl 12.53, från Lund kl 13.11 från Eslöv kl 13.24
- Avg från Helsingborg kl 12.25, byte i Lund (avg 13.11).

Returresa av. kl 18.23 eller 19.23

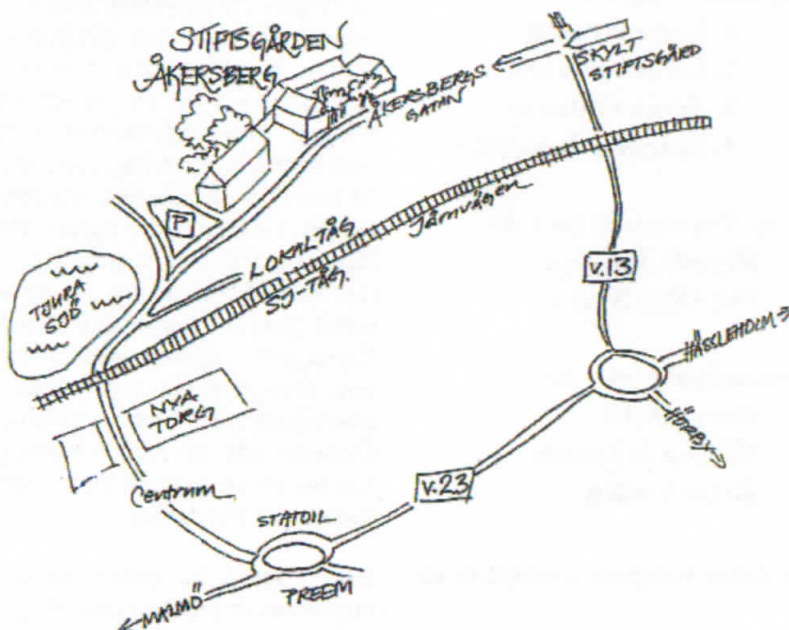
Från norr ankommer Öresundståg till Höör kl 13.32.

- Avg. t ex från Osby kl 13.03, från Hässleholm kl 13.18.

Men returresan avgår inte förrän kl 20.22 för resenär till Osby. Till Hässleholm går tåg kl 18.03 eller 19.03.

Från Kristianstad kan man resa kl 13.18 och vara i Höör kl 13.54, men då måste man raska på lite i Höör. Ett tidigare tåg ger ankomst redan 11.54 och det är onödigt tidigt. Lösningen ligger i att mötet startar med en "akademisk kvart". Hemresa från Höör avgår 18.03 eller 19.03.

Från Pågatågsstationen är det bara 3-400 m. Från SJ-tågen kanske 100 meter till. Kommer du från norr - gå trappa ner och under spåren. För bilister finns gott om P-platser

Årsmötet 2005

Valberedningens förslag*:

Val av ordförande för en tid
av 1 år

Karina Bolinder

Val av styrelseledamöter

1. **Jean Cronstedt**
nyval 1 år.
2. **Annikki Nilsson**
omval 2 år.
3. **Rauni Janser**
nyval 1 år.
4. **Leena Strömberg**
omval 2 år.
5. **Tapani Rossi**
1 år kvar.
6. **Seppo Sjöberg**
omval 2 år.
7. **Jorma Enochsson**
1 år kvar.

Suppleanter på 1 år:

1. **Laila Rydsén**
2. **Leila Virtanen**
3. **Tapio Ohlsson**
4. **Markku Juntunen**

Val av 2 revisorer på 1 år:

Berndt Jönsson
Per-Olof Nyman

Valberedning på 1 år:

Börje Dahl
Hilkka Jeppsson
Keijo Yndén

*Ersätter tidigare utsänd lista

I riksarkivets gömmor har jag hittat detta brev.

Karungi den 13 juni 1944

Till R Ms Fosterföräldrar

Då R. kom till sjukhuset, var han i början mycket besvärlig, åtlydde aldrig en tillsägelse utan var trotsig och vill endast göra som han själv bestämde. Han kunde sitta och skrika flera timmar i sträck och slutade inte vad man gjorde vid honom. Ville absolut icke hålla sig i sängen utan sprang upp ur bädden och lade sig på golvet eller ställde sig och tjurade i ett hörn. Han osnyggade både i sängen och på golvet.

Så småningom har han blivit bättre, lugnare, skriker nu mera sällan, småler då och då, men har fortfarande ibland sina anfall med dåligt humör.

Orsaken till hans tråkiga sätt är kanske inte så enkel att klara ut. Föräldrarna är skilda, och en del av hans sätt kan säkert tillskrivas olämplig uppfostran. Modern har sannolikt skämt bort honom, han har fått göra som han velat, fått skrika sig till vad han velat ha. I början av sjukhusvistelsen ville han bli buren, skrek omedelbart man satte honom i sängen men teg genast man höll honom i famnen. Förmodligen är det icke bara olämplig yttre miljö, som gjort R. till den han är, utan sannolikt är det ett visst arv, som tar sig uttryck på detta sätt. Däråt är det ju intet att göra, men en lämplig uppfostran kan ju göra, att resultatet blir bättre än i motsatt fall. R. bör behandlas med lugn och fasthet, man får inte ge efter för hans skrikattacker. När han uppfört sig bra, bör han belönas på något sätt, men en klapp eller karamell e. dyl.

Hoppas, att Ni får glädje av honom i Eder fostrargärning. Kan Ni göra honom till en snäll och trevlig pojke, har Ni gjort en god gärning.

Med utmärkt högaktning

A. G.

Kommentar

I Karungi ca 2 mil norr om Haparanda, inrättades ett tillfälligt sjukhus, troligen 1944. Läkaren Dr G. gick om bord på barntågen i Haparanda, fick av tågchefen information om sjukläget bland barnen. Han sorterade ut sjuka eller smittade barn för omgående vård i Karungi. Han kunde ta emot uppåt 30-talet barn från varje transport. När tillfrisknande skett eller akut sjukdom avklingat transporterades barnen åter till Haparanda för att ansluta till andra tågtransporterna söderut. Någon avancerad sjukvård kunde inte bedrivas i Karungi utan genom Medicinalstyrelsens försorg kunde svårt sjuka barn placeras på specialistsjukhus söderut. Det förekom ofta att man inledningsvis klarade av att placera barn direkt till fosterhem i Norrbotten.

drabbades av. Rs skrik var naturligtvis det ensamma övergivna barnets djupa förtvivlan som hördes. Han hade vilja och kraft att protestera. Att dr G. inte kommenterar Rs aktuella situation vittnar om bristande insikt eller förståelse för barns reaktioner. Skild från sin modern, lastad på ett tåg med okända vuxna och massor med barn som också var ledsna och skrek, omlastad igen och nerpressad i en sjukhussäng och omgiven av nya obekanta människor. Hur mycket skall ett barn två år och nio månader gammal tåla?

Om fosterföräldrarna lyckades i sin fostrargärning vet vi inte. Pojken sändes hem efter 10 månader och återkom inte.

Tapani Rossi

Brevet om R. M. tycker jag berättar mycket om de problem som många barn

**Nya medlemmar
uppmärksammas
i nästa Terve.**